

tiget at tilføje de foreslaaede Ord. Hensigten med Loven er at forhindre, at der herfra kommer ud til Fremmede Oplysninger, som kunne være Landet til Skade, men naar disse Oplysninger allerede foreligge udenfor Landets Grændser og, jeg kan sige til, specielt — det vil oftest være Tilfældet — i de Lande, hvor med man fører Krig, seer jeg ikke, at Lovens Grund strækker til. Hvis den ærede Justitsminister havde sagt, at det var overflødig at sige disse Ord til, fordi det allerede ligger i § 1, at naar Noget er offentliggjort i fremmede Blade, saa forsynder et dansk Blad sig ikke ved at optage det, saa stulde jeg for mit Vedkommende meget gjerne tage imod en saadan Erklæring og ogsaa stemme imod det andet Endringsforslag; men naar Saadant ikke er Tilfældet, troer jeg, at det vil være rigtigt, at denne Bestemmelse føies til, thi det er klart, at den, der oversætter fra fremmede Blade — og jeg vil her sige: fra tydske Blade — saadanne Efterretninger, som vi ikke kjende, ikke gjør sig skyldig i Noget, som kan skade Landet. Lad os blot tage eet Tilfælde. Vi ere i denne Tid meget vanskeligt stillede med den Forbindelse, vi have med den Deel af det nørrejydske Armeekorps, der er dragen imod Nord. Det Tilfælde ligger meget nær, at vi over Hamborg kunne faae hurtigere Efterretninger om denne Afdelings Bevægelser, end vi kunne vente at faae direkte, og det vilde nu være noget ubilligt, om man vilde straffe en Oversættelse af en Meddelelse i et tydsk Blad om den under General Hegermann-Lindencrone's Befaling staaende Afdelings Bevægelser. Ogsaa andre Tilfælde vilde kunne tænkes. Det er bekjendt, at Telegrafforbindelsen har været standset i længere Tid, og jeg erindrer i det Mindste een Gang ved Begyndelsen af Tjendlighederne, hvor vi igjennem de tydske Blade fik de første Efterretninger om vore egne Troppers Foretagender; det var, hvis jeg ikke feiler, den 1ste Februar, dengang da Overskibelsen af Eiberen fandt Sted. Jeg troer altsaa ikke, at der kan være Noget at indvende imod den Tilføielse, som den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet, og dersom den ærede Minister ikke kan give den Erklæring, at den vil være overflødig, troer jeg heller ikke, at de Grunde, han

anførte imod Forslaget, kunne være afgjørende for Forsamlingen, og jeg stulde derfor meget anbefale dette Endringsforslag.

Konseilspræsidenten: Det er væsentligt kun med Hensyn til det sidste Endringsforslag, at jeg har udbedet mig Ordet. Vel er det rigtigt, som den ærede sidste Taler bemærkede, at i mangfoldige Tilfælde vil en saadan Optagelse af Meddelelser fra fremmede Blade ikke kunne medføre nogen Skade og tilmed være af Interesse for Publikum; men der er dog andre Tilfælde, hvor Optagelsen i et dansk Blad kan bestyrke Rigtigheden af den i et fremmed Blad givne Efterretning. Hvis der i et fremmed Blad staaer meddeelt, at dette eller hiint Krigsstib f. Ex. er løbet ud af en dansk Havn, og at dette eller hiint Stib er lige ved at være færdigt, og saa fremdeles, vil Optagelsen af denne Meddelelse i et dansk Blad sige saa meget som, at denne Efterretning er Sandhed. Optagelsen indeholder en Bekræftelse deraf. Det, der tidligere stod som et blot Rygte, som Noget, der kunde være Gjenstand for stærke Tvivl, bliver ved at være optaget fra et fremmed i et dansk Blad derved paatrykt Sandhedens Stempel, idet man vil sige, at det neppe vilde være blevet optaget, hvis ikke Efterretningen var rigtig. Det er denne Bekræftelse, der indeholdes i Optagelsen, der gjør, at Sagen maaskee i visse Tilfælde kan være forbundet med ikke ringe Ulemper. Forøvrigt kan jeg ikke Andet end være enig med den ærede sidste Taler, naar han gjorde opmærksom paa, at der er andre Veie, hvorigjennem Efterretninger kunne komme ud. I visse Tilfælde kan det imidlertid være af Interesse for os, at det, der foregaaer paa vor Skueplads, ikke bliver ubekjendt for Europa, og at vi ikke spærre Afgang til disse Meddelelser for Europa igjennem de fremmede Blade. Men jeg troer rigtignok tillige, at det er en aldeles nødvendig Betingelse for en saadan Tilføielse, at Vedkommende vise Diskretion, og at det, naar de i noget Tilfælde gjøre Brud paa denne, da alvorligt bør foreholdes dem, at Diskretion er den første Betingelse for, at de kunne vedblive at meddele Efterretninger, og at det i modsat Fald vil være nødvendigt at vise en saadan Referent ud. Da der ikke har været